

שבת האריז"ל

**אין לקרוא בשפ"א בזמן התפילה וקס"ת.
לכבוד רבנו הגדול מר"ן ר' עובדיה יוסף בן גורגיה
זצוק"ל.**

פרשת תזריע מצורע – התש"פ.

זמני כניסת ויציאת השבת.

זמנים לפי לוח אור החיים	י-ם	ת"א
כניסת שבת -	18: 39	18: 57
יציאת שבת -	19: 51	19: 49
רבנו תם -	20: 42	20: 39

פניני הפרשה.

"אדם כי יהיה וגו'" - והנה ג' מיני נגעים יש, הנקראים שאת ספחת בהרת אשר מהם יניקת כל החצונים, אומנם דע כי הנגע איננה הטומאה עצמה רק בחי' דינין קשים קדושים אשר ממנו יניקת החצונים הטמאים ואינו נתקן אלא ע"י אהרן הכהן אבא עלאה (ספירת החכמה) הנה הכונה היא כי נגע הוא קדושה אלא שהוא דין קשה והנה הכהן הוא אבא (ספירת החכמה) שהוא דוחה את רוח הטומאה אשר באדם או בבית המנוגע והגורם לנגע זו הוא סוד הצרעת.

זה שארז"ל שהמצורע חשוב כמת כי כבר נתבאר אצלינו בענין האבלות כי הסתלקות מוחין עלאין מספירת החכמה הוא גרמת המיתה וז"ס "מוותו ולא בזוכמה" כי סיבת המיתה הוא לסבת חסרון ספירת החכמה שהם המוחין כנ"ל כי החכמה תחיה את בעליה ובהסתלקותה המיתה מצויה שהוא היפך ותמורת החיים ולהיות כי גם מצורע הוא ענין הסתלקות המוחין של ספירת החכמה כנ"ל לכן הוא חשוב כמת. (עץ חיים)

דרכי האריז"ל. (כוונות התפילה)

א' אלהינו ואלהי אבותינו. ועתה צריכין לכוין, למסור עתה עצמינו למיתה על קדוש ה' (על דרך מה שנתבאר ביחוד ק"ש) וזה נרמז באומרנו אלהינו ואלהי אבותינו כי אנו מוסרים נפשינו עליו לסיבת היותינו מאמינים, כי הוא אלקינו מיוחד אלינו, ואנחנו עבדיו וברואיו מוסרים נפשותינו על יחוד קדוש שמו יתברך.

ב' באומרך מילת "באהבה", תכוין למסור עצמך על קידוש ה'. ולקבל עליך ד' מיתות בית דין.

ג' ברוך: כבר נתבאר בספר התיקונים ענין שני כריעות שצריך לכרוע בכל ברכה, ולזקוף שני זקיפות וזה

ביאורם. הנה בכריעות התפלה באבות תחילה וסוף יש שני כריעות ושני זקיפות בסוד מה שאמרו כל הכורע כורע בברוך, וכל הזוקף זוקף בשם. וסוד שני כריעות י' לגבי ה' (להוריד ראשך הנקראת י' לגבי ספירת המלכות הנקראת ה'). ו' לגבי ה' (לכרוע גופך הנקרא ו' לגבי ספירת המלכות הנקראת ה') וסוד שני זקיפות הם ה' לגבי ו' (לעלות ספירת המלכות הנקראת ה') לגבי גופך הנקרא ו'). ה' לגבי י', (לעלות ספירת המלכות הנקראת ה') לגבי ראשך הנקרא י'). וזה בכל אחד ואחד מארבעת הכריעות והזקיפות.

ד' הנה במלת ברוך צריך אתה לכרוע כריעה א' ואל תכרע עתה רק גופך בלבד ובמלת אתה תכרע פעם שניה, ואז תכרע את ראשך.

ה' על הצדיקים וכו'. צריך לכוין בביאור מלות אלו שלכאורה נראין כתפילת שוא וברכה לבטלה שמאחר שהאדם הוא בעל בחירה ורצון איך יתפלל שהשי"ת ישים חלקו עם הצדיקים והרי ניתנה הבחירה ביד האדם כאומרם ז"ל, ואילו צדיק ורשע לא קאמר. ואם נאמר שהכוונה היא שאף שיחטא יתפלל עתה להשי"ת שישים חלקו עמהם. הנה הקושיא כפולה ומכופלת כי הצור תמים פעלו לתת לאיש כדרכיו אם טוב ואם רע אך אמנם הכוונה היא כי כאשר האדם חוטא לפעמים ועושה עבירות המכבה את המצות אז מונע מעצמו שכר מצותיו שעשה. והנה ביני ביני כל זמן שלא שב בתשובה, אותם האורות והמלאכים והסניגורים, הנעשים מאותם המצות שעשה ניתנים לצדיק הראויים לו כפי מה שגזרה חכמתו יתברך בסוד יכין רשע וצדיק ילבש. אמנם יש איזה צדיקים גדולי המעלה שאינם רוצים ליהנות מזולתם אלא משלהם וכשלוקחים ההארות הנזכרות הנה הם בידם בתורת פקדון בלבד בנאמנות. וכאשר ישובו בעליהן בתשובה יחזרו להם אותם ההארות שלקחו מהם כנזר. ולכן אנו מתפללין לפניו יתברך כי הנה אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא וכמעט שהאדם מוכרח לחטוא ולכן אותם ההארות של חלקינו וגורלינו שהרווחנו ע"י מעשה המצות שעשינו בעוה"ז ואינם ניתנים לנו, מחמת חטאתינו. ישימם עם הצדיקים הגדולים הרשומים הנ"ל, כדי שיהיו ההארות ההם קיימת וכאשר נשוב בתשובה יחזירו לנו ולא ישים חלקינו עם זולתם דהיינו אותם שלא יחזירו לנו.

ו' וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכוין להתפלל לשי"ת על משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות ע"י ארמילוס רשיעא כמ"ש רז"ל על פסוק חיים שאל ממך נתת לו כו'

ז' את צמח וכו'. באומרך כי לישועתך קוינו כל היום תכוין לצפות ולקוות בכל יום ויום לישועתו יתברך כדי

מאמרי האריז"ל (תורת הוון הבישר)

שמעו שמעתי נאקת ירמיהו הנביא מתנווד ומתמרמר במר נפשו באומרו "עד מתי אראה נס אשמעה קול שופר כי אויל עמי אותי לא ידעו וגו' ראיתי את הארץ והנה תוהו וגו' ראיתי והנה הכרמל וגו' כי כה אמר ה' עיבמה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה וגו' העיקתני רוזן בטני"

לבאר פסוקים האלו הנאמרים באמת ע"י ירמיה הנביא ע"ה בדרך נבואה על הדור האחרון הזה בהיותו מתמרר על אורך גלותו נותר משעורו זהו מ"ש עד מתי אראה נס הוא הנס והדגל של המשיח כנז' (בפ' משפטים דף ק"ב ע"א) וז"ל ויתון נס דמשיח בן דוד, אריה רשים עליה לימינא ונס דמשיח בן יוסף שור רשים עליה לשמאלא וגו', נשמעה קול שופר זה קבוץ גליות העתיד להיות אחר ביאת משיחנו בב"א כנזכר (בזהר פרשת תולדות דף קל"ט ע"א)

וז"ל במדרש הנעלם על פסוק בונה ירושלים ה' ואח"כ נדחה ישראל יכנס וזש"ה והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו' ונתן טעם אל אריכות הקץ כי אויל עמי בלשון נתינת טעם אל האמור עד מתי אראה נס וביאור הענין הוא כי הנה עם בני ישראל נחלקים לג' כתות כת א' מהם הם עמי הארצות, המון העם. כת ב' הם הת"ח העוסקים בפשטי התורה. כת ג' והיא בעלי חכמת האמת והנה כנגד כת א' אמר כי אויל עמי אותי לא ידע ירצה הם המון העם הנקראים עם סתם וכנגד כת הג' הם העוסקים ברזי התורה וסודותיה הנקראים בני כנזכר, (בתיקוני הזוהר ד"א ע"ב) וז"ל אפרוחים אילין מארי משנה בני אילין מרי קבלה

וכנגד כת חכמי הפשט אותם אשר הם מואסים לעסוק בחכמת האמת הנקרא עץ החיים וחיי עולם ועוסקים בסיפורים הפשטים בפשוטן בלבד ואומרים שאין בתורה אלא הפשט בלבד ח"ו אשר הוא נקרא עץ הדעת טוב ורע כנ"ל עליהם אמרו חכמים המה להרע ולהטיב לא ידעו כי בסבת היותם מואסים בעץ החיים אין הקב"ה עוזר אותם והם שונים בפשטי עץ הדעת טוב ורע ומהפכים אותו לרע ומטמאים את הטהור ואוסרים את המותר ופוסלים את הכשר ותקלות רבות יוצאות מתחת ידיהם בעו"ה

וכן נדרש בפ' זה במדרש הנעלם בכת"י ע"ש ולהיותם נחצבים מן הארץ כל עסקם הוא בישוב הארץ במשא ומתן בנטיעה ובזריעה ובבנינים דברים שאין בהם תועלת רק אל הגוף ומניחים חיי עולם היא התורה כמש"ה אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי. ומחזירים העולם לתוהו ובהו אשר לסיבה זאת קראם למעלה אוילים באומרו כי אויל עמי כי אין לך אולת גדולה מזו לקיים את גופם ולהחריב נשמתם וכ"ז גרם להם כי אותי לא ידעו ולא נתעסקו בתורה הנקרא עץ החיים לחיותם דרך חיי עה"ב.

וכנגד הכת הב' הם הת"ח העוסקים בתורת ה' אשר נפשם חצובה מן השמים ולא מן הארץ אמר ואל השמים ואין אורם כי גם שנפשם חצובה מן השמים אין להם אור בתורתם כמ"ש למעלה בשם רז"ל על פסוק "במחשכים הושיבני" זה תלמוד בבלי. וחכמת ספר הזוהר היא המאירה אותם ומבארת הדברים הנאמרים בתלמוד במלבושים כאלו הם חשובים גשמיים אשר עליהם נאמר ותורה אור. וז"ש ואל השמים ואין אורם וע"ז נתנבא ישעיה הנביא בנחמותיו ואמר והולכתי עורים בדרך לא ידעו וגו' כי התורה הפשטיית נודעו. ובלי ספק כי העוסקים בתלמוד בבלי בלבד מגששים כעורים קיר בלבושי התורה ואין להם עינים רואות ברזי התורה הנסתרים בו כי לא על חנם כפי רצונם פסקו טמא טהור אסור והיתר כשר ופסול אלא מתוך פנימיות התורה כנודע ליודעי חן. (עץ חיים)

שבחי האריז"ל / סיפור.

כתב המהרח"ו זצ"ל בשנת ש"ל (לפי שפגש את האריז"ל) . שאלתי שאלת חלום על השגת חכמת הקבלה. וארא בחלום זקן אחד בדמות הרב אברהם הלוי מוגרבי יושב בחלון ביתי, ונתן לי שלום והחזרתי שלום. ויאמר לי "תרצה שאלמך כמה טעמים וסודות בענין התפילין". ואמרתי לו: "אם תרצה אני אלמדך יותר משמונים סודות נפלאים בענין התפילין, שלא שמעתם מעולם". והייתי בעיניו כמצחק. והתחיל לומר לי כמה סודות, והייתי מהביל אותם. אז נטה שכמו ללכת. אמרתי לו: "תחילה למה באתה ועתה למה אתה הולך". ויאמר הנה אתה קראתני וכבר באתי וכיון שאינך מדבר לי ההני חוזר לדרכי. ואז הכרתי שהיה אליהו הנביא זכור לטוב. ושאלתי ממנו אם אזכה לעשות ביאור על ספר הזוהר, ויאמר לי, "לא אוכל להשיבך עד יעברו ימים". ויתן לי שלום וילך לדרכו. (ספר החזיונות)

לכבוד השי"ת ולעילוי שכינת עוזנו בביאת הגואל ובנין בית המקדש לע"נ מתי ישראל ולהבדיל לרפואת כל חולי עם ישראל ולזרע קדש של קיימא לכל החשוכי בני זווגים הגונים לכל הצריכים ופרנסה טובה ושפע רב ברוחניות ובגשמיות לכלל ישראל

לרפואת : אריאלה בת רבקה, ופרחיה בת רינה, ח' חיים בן שרה, ח' אברהם רוני בן מרים, ח' אביחי נחמיה בן אלנה, מירה ב' בת שבע, מיכל בת בלוריה, יניב בן טובה, משה בן רוזה, שקד בן אילנית, בר בת לימור, הי"ו

לזווגים טובים במהרה לבתיה תמר, שירה, אביגיל, יהודית ברכה, ברוך, יעל בנות מירה מרים אסתר. יהונתן ב' אורנה. אילאי ואריאל ב' מיכל, אפרת ב' תמר, בני ובנות חיה ושאלתיאל משה. מלכה ב' שמחה. תהילה ושירה ב' אסתר ברכה, נעמי ב' אילנה, בת חן ושירה ב' מרים, נעמה ב' סיגלית, ארז ואסתר שרה בני אריאלה

לע"נ : רבקה בת שושנה, חי אשר ויששכר בני בת שבע, הרב אליהו בן עיישא, ח' חיים בן בלנקה, יהודה בן קמרה, אליהו בן נרקיס, לאה פייגא בת רחל, מרים בת שרה, מרסל בת חביבה, נחמה ב' יוכבד, ר' דוד ב' רחל, (נא ללמוד לע"נ העיריים - משה איתן אלון בן חביבה, שרה בת בלומה, אסתר ברוחשטיין בת שרה) ת.נ.צ.ב.ה.

למעונינים ללמוד או לפתוח שיעור בתורת האריז"ל נא ליצור קשר יו"ל ע"י כולל ה' אחד הר נוף ים - עורך ישי ג. הי"ו להקדשות/ לע"נ / לרפואה ותרומות טלפקס 029666012 במיל yq131327@gmail.com לקבלת העלון

העלון טעון גניזה

שבת שלום

